

kunne ikke være rigtigt, at der var så mange muligheder for at trænge ind på privat område for at kontrollere lovgivningen.

VK-regeringen har så sat det her arbejde i gang og har fået en betænkning ud af det, som må have været en skuffelse. Det skal jeg overhovedet ikke harcelere over, for det viser jo bare, at realiteterne er mere komplicerede end som så.

Jeg tror, der nu er opretholdt 165 anledninger for myndighederne til at kunne få oplysninger og kunne afkræve forklaringer af erhvervsdrivende og af selvstændige og af privatpersoner osv., osv. Det, vi skal finde ud af, når vi arbejder med det her lovforslag i udvalget, er jo, om vi kan mindske ulemperne for de private borgere, samtidig med at vi bevare kontrollen i den lovgivning, vi gerne vil have gennemført til glæde for fødevarer sikkerheden, for forbrugerne, til glæde for dyrene, der bliver holdt i staldene, til glæde for miljøet osv., osv.

Da jeg første gang læste det her lovforslag, havde jeg lidt svært ved at forstå det hele. Så havde vi gennemgangen med Jens Møller i Retsudvalget, og så var jeg forvirret på et højere plan. Nu har jeg været til høring i Retsudvalgets regi, hvor vi havde en del af kommissionsmedlemmerne med, og nu er jeg forvirret på et endnu højere plan, fordi personer, som har siddet i den samme kommission, var vildt uenige om, hvordan de skulle fortolke deres egen betænkning.

Derfor mener jeg, at vi nu har et problem i Folketingets Retsudvalg. Vi skal simpelt hen have fundet ud af, hvad den korrekte fortolkning af det, der står i lovforslaget, er. Og på de områder, hvor der kan være tvivl, må vi have sørget for, at denne her tvivl bliver bragt til ende.

Jeg synes, at det er glimrende at få et sæt spilleregler for, hvordan offentlige myndigheder skal forholde sig, når de beder om oplysninger i en privat virksomhed eller i et privat hjem. Det er glimrende at få regler for identifikation, legitimation, varsling osv., osv. Det skulle bare mangle andet. Sådan burde det selvfølgelig have været for længst. Det er glimrende, at vi får sådan nogle regler. Men vi kan heller ikke acceptere, at det bliver umuligt for myndighederne at gennemføre den kontrol, som er så vigtig for at få samfundet at fungere.

Derfor synes jeg, at det ville være fint, hvis vi kunne love hinanden at give os god tid med det her lovforslag, så vi kan få nogle gode regler og få nogle gode svar fra ministeren om, hvordan

myndighederne skal fortolke de her forskellige grænseflader, så vi med god samvittighed kan vedtage en lov om borgernes retssikkerhed med et bredt flertal. Det er der brug for, og jeg ser med glæde frem til det kommende udvalgsarbejde, men som det ligger nu, kan vi ikke støtte det. Vi må have afklaret de forskellige sammenstød, som er beskrevet.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu er det ikke for at være selvcentreret, men fordi lovforslaget interesserer mig, at jeg spørger, hvorfor kommissionsbetænkningen skulle være en skuffelse. Det forstår jeg ikke. Det, vi har bedt om i årevis, er de spilleregler, og dem får vi nu. Viser betænkningen ikke netop, at der i høj grad var behov for det?

Og så vil jeg da godt spørge, om fru Elisabeth Arnold virkelig tror, at jeg har opgivet den der med tvangsindgreb. Det har jeg tidligere givet udtryk for at jeg ikke har.

Det her er ét step på vejen. Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold ikke har det på samme måde, at det da er lidt af en uskik i forhold til grundlovens § 72, at antallet af indgreb bare stiger og stiger, men det har jo ikke noget med antallet at gøre. Spillereglerne skal være der, om der så kun var ét tvangsindgreb.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nej, nu har jeg jo altså valgkampen i forholdsvis frisk erindring, så senil er jeg heller ikke blevet. Jeg kan huske hvordan det blev fremført fra Venstres side, at nu måtte man altså skride ind over for disse her utallige mængder af bemyndigelser, der var over for almindelige private borgere. Og så må man jo sige, når man kigger på resultatet, at bjerget barslede med en mus; der blev ikke afskaffet en eneste bemyndigelse.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten synes, det er et stort fremskridt, at vi får en lov om retssikkerhed for alle de tvangsindgreb, der er hjemlet uden for strafferetsplejen.

Men vi glæder os også over, at alle partiets ordførere har givet tilsagn om, at det her er noget, vi skal bruge tid på og se meget grundigt på, fordi det er første gang i verdenshistorien, at man laver en sådan lov, og fordi vi derfor er nødt til at se meget nøje på, hvordan det kom-